

33. Fra pensioneret Lærer S. K. P. Poulsen af Aarhus om Pensionsforhøjelse. (Indbragt den 7de November 1890 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgfreds, Scharling).

Et lignende Andragende forelaa jensest i Samlingen 1886—87 og findes i Tillæg B. Sp. 1693—94, hvortil henvises; men Udvalget gjorde ingen Indstilling.

Udvalget gør ingen Indstilling.

34. Fra forhenbærende Raadmand og Toldkontrollør K. L. Christiansen af Frederiksberg om Pensionsforhøjelse. (Indbragt den 7de November 1890 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgfreds, Dinesen).

Andrageren forklarer, at han i 1846 blev udnævnt til kongelig Raadmand i Sønderborg og var ved Krigen Udbrud 1848 den eneste af Magistratens Medlemmer, som forblev paa sin Post. Han drev den Gang tillige en Købmandsforretning, men da der stadig paalagdes ham forskillige byrdefulde offentlige Gjern, som optog næsten al hans Tid, gik det tilbage med Forretningen, som han derfor efter Krigen maatte opgive. Efter nogle Aar ansattes han som Toldkontrollør i Kappel, hvor han forblev, indtil Krigen i 1864 fordrev ham, hvorpaa han flyttede her til Landet og erholdt en aarlig Pension paa 780 Kr., hvoraf han aarlig maatte udrede 160 Kr. til Enkeforsørgelse. I 1867 blev han ansat som Strandkontrollør i Koborghus ved Esbjerg, hvor han forblev til 1884, da han søgte sin Afsted og fik 400 Kr. i Pension, saa at han nu har i alt 1,180 Kr. eller, naar Bidraget til Enkeforsørgelsen fradrages, ca. 1,000 Kr. Da han nu er 80 Aar gammel, falder det ham besværligt at komme ud af det med dette Beløb, og da han i sin sidste Stilling i 17 Aar har haft aarlig en Gage paa 1,200 Kr., andrager han om, at hans Pension maa forhøjes saaledes, at han af dette Beløb faar $\frac{9}{10}$ eller 600 Kr. aarlig, saa at han derefter i alt vilde faa 1,380 Kr.; han andrager derhos om, at der for de 6 Aar, i hvilke han kun har oppebaaret 1,180 Kr. maa tilstaas ham et Tillæg af 200 Kr. aarlig eller i alt 1,200 Kr. Paa et Andragende herom til Finansministeriet har han faaet det Svar, at man ikke saa sig i Stand til at bevilge det.

Udvalget gør ingen Indstilling.

35. Fra pensioneret Drager K. P. Tvede af Helsingør om Pensionsforhøjelse. (Indbragt den 7de November 1890 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds, Dinesen).

I Samlingen 1888—89 forelaa et lignende Andragende, som findes i Tillæg B. Sp. 33—34, hvortil henvises. Udvalget gjorde den Gang ingen Indstilling.

Udvalget foreslaar Sagen henvist til Indenrigsministerens Underøgelse.

36. Fra Lærer S. P. Mortensen af Sandby om Invalideforsørgelse (Indbragt den 7de November 1890 af Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgfreds, Hammerich).

Andrageren bemærker, at han i 1858 mødte sund og frisk som Rekrut, gennemgik Stolen og udtoges til Underkorporal, hvorefter han gjorde uafbrudt Tjeneste i 8 Maaneder. Noget efter Nytaar 1859 maatte han imidlertid søge Korplæts Læge, og det viste sig da, at han havde Nærekvæder paa det ene Ben, hvilket havde til Følge, at han blev fremstillet for Raskfationskommissionen, der erklærede ham udhygig til al militær Tjeneste. Da han antog, at hans Svagheit havde sin Grund i, at han var bleven overanstrengt ved Gymnastikundervisningen, ansøgte han 1883 Invalidebestyrelsen om Understøttelse,